

Sygn. akt I C 99/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Marta Burzyńska**

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko B. L.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sędzi a

Sygn. akt I C 99/15

UZASADNIENIE

Powód (...) I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wystąpił przeciwko B. L. z powództwem, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz kwoty 4.999,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczoną od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu obejmującymi także koszty zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swego stanowiska podnosił, że wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) Bank S.A z siedzibą we W. obecnie (...) Bank S.A. z siedzibą we W. w dniu 16 września 2008 roku umowy kredytu o numerze (...). Strona pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, w związku z czym pierwotny wierzyciel wypowiedział umowę. Powód wskazywał, że w dniu sporządzenia pozwu na zobowiązanie strony pozwanej wynosi 43.683,70 złotych, na co składa się: 23.334,50 złotych – zaległa część kapitału, 19.417,57 złotych – suma odsetek od kapitału naliczonych do dnia sporządzenia pozwu, 931,63 złotych koszt dochodzenia zaległej należności. W dniu 29 kwietnia 2014 roku wierzyciel pierwotny (...) Bank S.A. dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz powoda. Powód zawiadomił stronę pozwaną i podjął próbę polubownego odzyskania należności, jednakże próby te okazały się bezskuteczne. Powód dochodzi roszczenia w kwocie 4.999,00 złotych, które stanowi część należności, gdyż dotychczasowe działania podejmowane przez powoda wskazują, że sytuacja pozwanego nie pozwoli na wyegzekwowanie całej należności, stąd w celu ograniczenia kosztów postępowania, powód ograniczył roszczenie.

Pozwana B. L. nie stawiła się na rozprawę i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie albowiem przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne budzą uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 kpc wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie. Pozwana B. L. nie stawiła się na rozprawę, nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożyła wyjaśnień ani na piśmie, ani ustnie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 2 kpc wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydając wyrok zaoczny, sąd opiera się na twierdzenia powoda, jednakże ocenia je w kontekście przedstawionych przez powoda dowodów. W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie, budzą uzasadnione wątpliwości skutkujące oddaleniem powództwa. W świetle przedstawionych przez powoda dokumentów nie sposób bowiem uznać, iż powodowi przysługuje przeciwko pozwanej wierzytelność w wysokości dochodzonej pozwem. Na poparcie swoich twierdzeń powód przedstawił jedynie umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...), zawarta dnia 16 września 2008 roku pomiędzy (...) Bank Spółka Akcyjną z siedzibą w K., a B. L. i M. L. (k. 9-14) oraz dwa zawiadomienia kierowane do pozwanej i informujące ją o zbyciu wierzytelności z powyższe umowy na rzecz powoda (k. 7 i 8). Powyższe dokumenty dowodzą jedynie tego, że pozwana zawarła umowę nr (...), na mocy której wspólnie z M. L. zaciągnęła wobec (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kredyt w kwocie 26.614,15 złotych i zobowiązała się go zwrócić wraz z odsetkami, prowizją banku i składką ubezpieczeniową oraz, że (...) Bank Spółka Akcyjna i pełnomocnik powoda skierowali do niej zawiadomienie o dokonaniu cesji wierzytelności z powyższej umowy na rzecz powodowego funduszu. Powyższe dokumenty nie dowodzą w żaden sposób, że wierzytelność dochodzona pozwem istnieje. Powód nie przedstawił żadnych dokumentów, które wskazywałyby, że pozwana B. L. i drugi z kredytobiorców M. L. nie wykonali przyjętego przez siebie zobowiązania do zwrotu kredytu. Do pozwu nie zostały dołączone wezwania do zapłaty kierowane przez pierwotnego wierzyciela do pozwanej, ani dokument potwierdzający, że umowa kredytu została wypowiedziana pozwanej z powodu uchylania się od spłaty, ani żadne inne dokumenty, które uwiarygodniłyby twierdzenia powoda o istnieniu po stronie pozwanego zobowiązania. Nie sposób uznać twierdzeń powoda o istnieniu zobowiązania pozwanej do zwrotu kwoty 43.683,70 złotych za niebudzących poważnych wątpliwości, skoro powód nie dysponuje żadnymi dowodami potwierdzającymi istnienie i wysokość tego zobowiązania. Powód jest osobą prawną, której działalność polega na skupowaniu różnego rodzaju wierzytelności, winien więc zatem orientować się w zasadach jakie obowiązują w postępowaniu sądowym celem ich dochodzenia. Skoro profesjonalny podmiot nie przedstawia dowodów na poparcie swoich roszczeń, to nie sposób jego twierdzeń uznać za niebudzących wątpliwości.

Dodać należy, że wykładnia celowościowa przepisów o wyroku zaocznym przekonuje, iż celem tej instytucji jest umożliwienie uzyskania ochrony prawnej powodom także w sytuacji, w jakiej pozwany unika wdania się w spór, w przekonaniu, że jego bierna postawa utrudni dochodzenie roszczeń przeciwnikowi. Instytucja wyroku zaocznego służy więc powodom w sytuacji, gdy pozwany unika procesu. Nie zwalnia ona jednak powodów od obowiązku przedstawiania twierdzeń zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów, tak jak wymaga tego przepis art. 3 kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Wobec faktu, iż nie sposób przyjąć twierdzeń powoda co do istnienia po stronie pozwanej zobowiązania do zwrotu pożyczki za prawdziwe, na podstawie art. 353 § 1 kodeksu cywilnego i art. 339 i 340 kpc należało powództwo oddalić.

Sędzi a

Sygn. akt I C 99/15

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 marca 2015 roku

Odpis wyroku zaocznego doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda,
- pozwanej z pouczeniem o sposobie i terminie wniesienia sprzeciwu.

SSR Marta Burzyńska